Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 25. Warszawa, dnia 10 sierpnia 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 45—47.

Poz. 143 — Okólnik Nr. **45** z dnia 31 lipca 1935 roku o ewidencji projektów wodociągów i kanalizacji. (Nr. BS. 9-80). . . . . Str. 394

144 — Okólnik Nr. **46** z dnia 8 sierpnia 1935 roku o sposobie pobierania opłat stemplowych zagranicą od aktów nadania obywatelstwa polskiego. (Nr. AC. 16-4-8). . . . . „ 394

145 — Okólnik Nr. **47** z dnia 8 sierpnia 1935 roku o subwencjonowaniu przez związki samorządowe Funduszu Obrony Morskiej. (Nr. SF. 11-11-7). . . . . „ 396

III. PISMA OKÓLNE.

146 — Pismo z dnia 30 lipca 1935 roku o zgłaszaniu się delegatów do polskich placówek zagranicą. (Nr. GL. 77-156). . . . . „ 396

147 — Pismo z dnia 5 sierpnia 1935 roku w sprawie opłaty stemplowej od podania w przypadkach dołączenia fotografji. (Nr. GB. 21-46-2). . . . . „ 397

148 — Pismo z dnia 8 sierpnia 1935 roku w sprawie rent niemieckich instytucyj ubezpieczeń społecznych. (Nr. GL. 76-132). . . . . „ 397

C. BIBLJOGRAFJA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Mały Piłsudczyk" Dr. T. Nittman. . . . . „ 397

„Regulamin wraz z Instrukcją Podręczną Prowadzenia Ewidencji Ruchu Ludności" Br. Wesołowski. . „ 398

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

143.

OKÓLNIK Nr. 45

z dnia 31 lipca 1935 r.

o ewidencji projektów wodociągów i kanalizacji.

(Nr. BS. 9/80).

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem Śląskiego)

W związku z koniecznością stworzenia ewidencji projektów wodociągów i kanalizacji dla miast i uzdrowisk, które uległy zatwierdzeniu przez władze polskie od r. 1918, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o nadesłanie wykazu odnośnych projektów zatwierdzonych we własnym zakresie.

Mając na względzie konieczność utrzymania ciągłości powyższej ewidencji, Ministerstwo prosi jednocześnie Pana Wojewodę o stałe zawiadamianie o każdym nowym zatwierdzeniu projektu.

Schemat, według którego wykaz i zawiadomienia powinny być sporządzane, podaje się w załączeniu.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

Zał. do Nr. BS. 9-80.

Urząd Wojewódzki...

Wykaz projektów publicznych urządzeń wodociągów i kanalizacji, zatwierdzonych przez Urząd Wojewódzki

w czasie od.............................19.......... do 19

L. p.	1) Nazwa i charakter osiedla 2) rodzaj projektu 3) ilość ludności	1) powiat 2) gmina	data wpływu do U. W.	data i Nr. pisma zatwierdzającego	koszt przybliżony w/g kosztorysu i progr. budowy	UWAGI 1) zatwierdzony całkowicie 2) „ częściowo 3) podstawa prawna zatwierdzenia 4) warunki techniczne (ogólnie)
			Przykład wypełnienia:		w tys. zł.	
1	1) Andrychów m. powiatowe 2) projekt wodociągu 3) 5.698 mieszkańców	1) Andrychów 2) „	25.V.1931	3.II.1934 Nr. KB. 1560/34 I serja bud. II „ „ III „ „ Razem	 510 651 1.200 2 361 tys. zł.	1) zatw. całkowicie 3) rozp. Prezydenta Rzplitej z dn. 16.III.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz 310 — art. 6, p. 2) 4) zastrzeżono zmianę ujęcia wody, zmianę konstrukcji filtrów i odżelaziacza. Zamiast wieży ciśnień w pierwszym etapie bud. hydrofor. i t. p. i t. p. — zmianę trasy przewodu tłocznego i t. p.

144.

OKÓLNIK Nr. 46

z dnia 8 sierpnia 1935 r.

o sposobie pobierania opłat stemplowych zagranicą od aktów nadania obywatelstwa polskiego.

(Nr. AC. 16-4-8).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z zapytaniami P. P. Wojewodów o sposobie uiszczania zagranicą opłat stemplowych od aktów nadania obywatelstwa polskiego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Spraw Zagranicznych wyjaśnia:

Na zasadzie art. 156 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z 1932 r.) pobiera się od aktów nadania obywatelstwa polskiego w myśl art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44) opłatę stemplową w kwocie 50 złotych. Władza, nadająca obywatelstwo w myśl ustępu 2 wyżej wymienionego artykułu ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. może zwolnić petenta od tej opłaty całkowicie lub częściowo, ze względu na jego stan majątkowy lub ze względów natury publicznej. Z prawa tego wypadnie jednak korzystać tylko w nader wyjątkowych przypadkach, z reguły bowiem osobie, która znajduje się w stanie ubóstwa (niezamożności)— obywatelstwo polskie nie może być nadane z powodu braku warunku, przewidzianego w art.

8 p. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44). Opłatę stemplową od aktu nadania obywatelstwa uiszcza się w myśl art. 161 wyżej wymienionej ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. gotówką w kasie Urzędu Skarbowego, albo zapomocą znaczków stemplowych. W razie uiszczenia opłaty gotówką w kasie Urzędu Skarbowego, urząd wydający świadectwo (akta nadania obywatelstwa, akta zezwolenia na zmianę nazwiska i t. p.) ma na niem wymienić wysokość kwoty opłaty, datę i miejsce jej uiszczenia oraz pozycję dziennika kasowego. Przed dostarczeniem kwitów z uiszczenia opłaty, wydanie (doręczenie) aktu nadania obywatelstwa nie może nastąpić. Kwit z uiszczenia opłaty ma urząd, wydający akt nadania obywatelstwa, przechować.

W razie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, znaczki te, w myśl ustępu drugiego § 188 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 842) dostarczone do świadectw, winny być naklejone na właściwym akcie, pozostającym w urzędzie, który wydaje świadectwo. Jeżeli urząd zapisuje świadectwa tego rodzaju do specjalnego rejestru, co właściwie ma miejsce przy aktach nadania obywatelstwa, znaczki stemplowe mogą być również naklejane w tym rejestrze. Uiszczenie opłaty zapomocą znaczków stemplowych, naklejonych na akcie lub w rejestrze, winno być poświadczone na świadectwie.

Celem ułatwienia kontroli skarbowej fakt uiszczenia opłaty lub uwolnienia od niej winien być na akcie nadania uwidoczniony przez wypisanie klauzuli, która stosownie do stanu rzeczy brzmieć będzie: „opłatę stemplową w kwocie 50 złotych uiszczono (poz. dz. . . . . . kasy Urzędu Skarbowego w . . . .)“ lub „od uiszczenia opłaty stemplowej uwolniony“.

W tym ostatnim przypadku mają zastosowanie ustęp pierwszy § 187 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu § 1 (punktu 37) rozporządzenia z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797) oraz art. 160 i 156 (ustęp umieszczony między punktami 2 i 3) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z 1932 r.). Klauzulę o uiszczeniu opłaty stemplowej lub o uwolnieniu od tej opłaty umieszcza na akcie bądź władza wydająca akt nadania obywatelstwa (w ostatniem zdaniu tego aktu) wzór Nr. 2, dołączony do rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320), bądź też na akcie, na dole z lewej strony, władza doręczająca (powiatowa władza administracji ogólnej), jeśli władza wydająca zarządziła ściągnięcie opłaty dopiero równocześnie z wysłaniem aktu dla doręczenia. W tym ostatnim przypadku winna władza doręczająca przesłać kwit kasy skarbowej władzy akt wydającej. Klauzula ma być zaopatrzona w datę, podpis i pieczęć władzy.

Powyższe wskazówki winny mieć zastosowanie także do opłaty, przewidzianej w art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) oraz w art. 4 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16 z 1930 r.) od aktów zezwolenia na zmianę nazwiska. Ponieważ całkowite lub częściowe uwolnienie od tej opłaty zastrzeżone jest wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, przeto merytoryczne decyzje tej władzy powinny również zawierać w tym kierunku odpowiednią wzmiankę. Klauzula, którą władza wydająca akt zezwolenia na zmianę nazwiska (wojewódzka władza administracji ogólnej) lub władza doręczająca (powiatowa władza administracji ogólnej) umieszczać winna na akcie, ma brzmieć następująco: „opłatę w kwocie 200 złotych uiszczono poz. dz. . . . kasy Urzędu Skarbowego w . . . . “ lub „całkowicie zwolniony (a) od opłaty stemplowej na podstawie decyzji Wojewody (Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) z dnia . . . . 193 . . r.“ lub „opłatę w kwocie . . . . zł. uiszczono (poz. dz. . . . . kasy Urzędu Skarbowego w . . . .); od uiszczenia reszty opłaty stemplowej zwolniony (a) na podstawie decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia . . . . 193 . . r. Nr. . . . . . .“.

Uiszczenie opłaty stemplowej od poświadczenia obywatelstwa (art. 11 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320) od poświadczeń, wydanych na podstawie art. 15 powołanego rozporządzenia oraz od aktu uznania obywatelstwa (p. 19 instrukcji z dnia 8 sierpnia 1920 r. Nr. AP. 2778/5) należy również uwidaczniać na odpowiedniem świadectwie.

Podania, wpływające do władz krajowych w sprawach obywatelstwa, zmiany nazwisk, stanu osobowego i t. d. od osób, zamieszkałych zagranicą, podlegają opłatom stemplowym, w myśl ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z 1932 r.). O ile podania o nadanie obywatelstwa polskiego wnoszone są za pośrednictwem Konsulatów R. P. Konsulaty te powinny pobierać od nich przepisaną opłatę konsularną, informując jednocześnie petenta o obowiązującej opłacie stemplowej od aktu nadania obywatelstwa, wynoszącej 50 złotych. W razie prośby o zniżenie lub całkowite uwolnienie od tej opłaty, winien Konsulat R. P. zbadać stosunki majątkowe petenta i zaopinjować jego prośbę, stawiając odpowiedni wniosek. Po otrzymaniu aktu nadania obywatelstwa polskiego, winien konsulat R. P. przed doręczeniem go petentowi ściągnąć opłatę stemplową w pełnej wysokości, o ile P. Wojewoda (P. Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) nie wyraził zgody na obniżenie lub całkowite uwolnienie od tej opłaty. W tym ostatnim przypadku fakt częściowego uiszczenia opłaty stemplowej lub całkowitego uwolnienia od niej, powinien być osobno uwidoczniony przez wypisanie klauzuli przez Konsulat R. P., która stosownie do okoliczności opiewać winna: „opłatę stemplową w kwocie 50 zł. uiszczono (poz. dz. . . . kasy Konsulatu R. P. w . . .)“

lub „opłatę w kwocie . . . . złotych uiszczono (poz. dz. . . . . . kasy Konsulatu R. P. w . . . .), od reszty zwolniony na podstawie orzeczenia Wojewody w . . . . z dnia . . . . 193 . . r. Nr. . . . ." lub „od opłaty stemplowej uwolniony na podstawie orzeczenia Wojewody w . . . . z dn. . . . . 193 . . r. Nr. . . . .". Uiszczenie opłaty stemplowej od poświadczenia obywatelstwa (art. 11 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7 czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 320) i od poświadczeń obywatelstwa, wydanych na podstawie art. 15 powołanego rozporządzenia ministerjalnego, powinno być również uwidocznione przez właściwy Konsulat R. P. w sposób odpowiedni na właściwem świadectwie.

Jeżeli podanie, podlegające opłacie stemplowej, wniosła osoba, zamieszkała zagranicą bez pośrednictwa Konsulatu R. P., właściwy urząd w Polsce winien załatwić to podanie, mimo nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty. W tym przypadku urząd przesyła odpowiedź na podanie właściwemu Konsulatowi R. P., który ją doręcza petentowi za uprzedniem pobraniem opłaty konsularnej. Pozostawienie bez biegu tego rodzaju podań z powodu nieuiszczenia opłaty byłoby niewłaściwe.

Upoważnienie do tego rodzaju postępowania daje p. „c" art. 152 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 413 z 1932 r.).

W wyżej wymienionych przypadkach mają również zastosowanie art. 141 punkt 3 oraz art. 161 ustęp trzeci ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. tudzież §§ 173 (ustęp pierwszy), 181 i 189 powołanego rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 października 1932 r. Przytoczone wyżej trzy paragrafy uległy pewnej zmianie wskutek wydania nowych przepisów o opłatach konsularnych, zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 376 § 18) i dołączonej do tego rozporządzenia taryfy opłat konsularnych.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 159 z dnia 5 grudnia 1922 r. Nr. AE. 11063/22 w sprawie opłat od aktów nadania obywatelstwa (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. cz. II, str. 846) traci moc wobec niniejszego zarządzenia.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

145.

OKÓLNIK Nr. 47

z dnia 8 sierpnia 1935 r.

o subwencjonowaniu przez związki samorządowe Funduszu Obrony Morskiej.

(Nr. SF. 11-11-7).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Starostów Krajowych w Poznaniu i Toruniu, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W okólniku Nr. 8 z dnia 8 lutego 1935 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 5, poz. 28) zaleciłem związkom samorządowym jak najdalszą redukcję subwencyj, udzielanych instytucjom i organizacjom społecznym.

W uzupełnieniu powyższego okólnika w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu wyjaśniam, iż obok subwencyj na cele wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego i na Ligę Obrony Powietrznej Państwa w budżetach związków samorządowych winny być nadal utrzymane w granicach równowagi budżetowej subwencje na Fundusz Obrony Morskiej, a to ze względu na doniosłe państwowe znaczenie tego Funduszu.

Zechcą P. P. Wojewodowie polecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych podanie powyższego wyjaśnienia do wiadomości zarządów miast niewydzielonych.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

146

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 lipca 1935 r.

o zgłaszaniu się delegatów do polskich placówek zagranicą.

(Nr. GL. 77/156).

Do

P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów, Biur), Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Dowódcy Korpusu Ochrony Pogranicza, Wojewodów i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

W związku z doniesieniami Urzędów Dyplomatycznych i Konsularnych R. P. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia (pismo Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dn. 18.VII b. r. Nr. P. VI. 184/165/2), iż zdarzają się wypadki, że polskie misje, wysyłane w charakterze oficjalnym w związku z kongresami, zjazdami lub poleceniami przeprowadzenia na miej-

scu studjów i badań nie zawsze zgłaszają swój pobyt w terytorjalnie kompetentnych urzędach R. P. zagranicą.

Uważając ten stan rzeczy za niewłaściwy i przynoszący uszczerbek nawet samym delegacjom, które w ten sposób pozbawiają siebie możności skorzystania z rad i wskazówek odnośnego urzędu, Ministerswo Spraw Zagranicznych prosi o polecenie wysyłanym delegacjom, aby zgłaszały się natychmiast po przyjeździe do urzędów R. P. w danej miejscowości.

W nawiązaniu do postanowień § 143 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych powyższe podaję do wiadomości i przestrzegania.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

147.

PISMO OKÓLNE

z dnia 5 sierpnia 1935 r.

w sprawie opłaty stemplowej od podania w przypadkach dołączenia fotografji.

(Nr. GB. 21-46-2)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania niżej umieszczoną wykładnię art. 145 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), ustaloną przez Ministerstwo Skarbu i ogłoszoną w Nr. 1 Dziennika Urzędowego tegoż Ministerstwa z r. 1934 jako wykładnia Nr. 391.

„Jeżeli do podania, podlegającego opłacie stemplowej, załączono fotografję (w szczególności też w razie załączenia kilku egzemplarzy tej samej fotografji), uważa się każdą fotografję za załącznik do podania, powodujący w myśl art. 145 (punktu 2) u. o. s. zwiększenie opłaty od podania o 50 gr.".

Za DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) Robaczewski
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

148.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 sierpnia 1935 r.

w sprawie rent niemieckich instytucyj ubezpieczeń społecznych.

(Nr. GL. 76-132).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostów Powiatowych i Grodzkich.

Podając do wiadomości niżej umieszczony komunikat, przesłany przez Ministerstwo Opieki Społecznej przy piśmie z dnia 26 lipca 1935 r. Nr. Un. 26-I-5, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń zarządom gmin aby treść komunikatu została ogłoszona w formie zapewniającej rozpowszechnienie w najszerszych kołach osób zainteresowanych.

W szczególności należy treść komunikatu ogłosić w najbliższych Dziennikach Wojewódzkich.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Zał. do pisma Nr. GL. 76-132.

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, że wszystkie osoby, którym niemieckie instytucje ubezpieczeń społecznych przyznały rentę, które renty tej nie otrzymywały z powodu pobytu poza granicami Niemiec, a na rzecz których niemieckie instytucje dotąd nie podjęły jeszcze na podstawie umowy polsko-niemieckiej wypłaty renty (bądź też renty tej nie odstąpiły instytucji polskiej), winny bezzwłocznie zwrócić się o wznowienie wypłaty renty do właściwej instytucji niemieckiej bezpośrednio lub też za pośrednictwem Ubezpieczalni Krajowej (Poznań, ul. Mickiewicza 2).

W podaniach, które mogą być sporządzone w języku polskim również i w wypadku, gdy skierowane będą bezpośrednio do instytucyj niemieckich, należy podać dokładny adres rencisty, załączając dokumenty rentowe.

Osoby, które nie dokonają zgłoszeń w czasie do 30 września 1935 r., utracą prawo do uzyskania zaległej renty za czas wstecz od 1931 roku. Zgłoszenia winny więc nastąpić natychmiast.

C.

Bibljografja.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Mały Piłsudczyk" — Dr. T. M. NITTMAN.

Nakładem Głównej Księgarni Wojskowej w Warszawie ukazała się książka D-ra T. M. Nittmana p. t.: „Mały Piłsudczyk".

Praca ta w formie popularnej i belletrystycznej przedstawia historję walk o niepodległość ze szczególnem uwzględnieniem walk legjonowych, a nadto zawiera w ogólnym zarysie szereg informacyj o ustroju Państwa, stosunkach społecznych, gospodarczych i t. p.

Uwaga: 500 str. druku, 4 plansze kolorowe, 6 portretów, około 80 rysunków, w oprawie; cena 10 zł. w 4 ratach miesięcznych.

„Regulamin wraz z Instrukcją Podręczną Prowadzenia Ewidencji Ruchu Ludności" — Br. WESOŁOWSKI.

Nakładem Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorjalnego Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, ul. Królewska Nr. 23) ukazała się praca Br. Wesołowskiego p. t.: „Regulamin wraz z Instrukcją Podręczną prowadzenia Ewidencji Ruchu Ludności" — Br. Wesołowski. Wydanie VII.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.